

Arrest

nr. 70 404 van 22 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 3 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN WALLE *loco* advocaat M. LYS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“ A. *Feitenrelaas*

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees, geboren in Kamenicë (Kosovo) en afkomstig uit het dorp Breznicë, gemeente Bujanovc (Zuid-Servië). U bent Servisch staatsburger. Tijdens de oorlog in Servië, in 2000-2001 was uw broer K. H. (...) bij het UÇPMB (Bevrijdingsleger van Preshevë, Medvegjë en Bujanovc; Ushtria Çlirimtare e Preshevës, Medvegjës dhe Bujanocit). Hij beschermde het dorp samen met zijn vrienden tegen de Serviërs. Na afloop van de oorlog kenden u en uw familie problemen.

De Serviërs wilden jullie het land doen verlaten. Uw broer H. (...) werd gezocht omwille van zijn betrokkenheid bij de oorlog. Hij verbleef meestal in Kosovo en in 2005 trok hij naar Zwitserland. Op 11 november 2006 werd uw tractor gestolen. U verwittigde de politie in Servië en in Kosovo. Na ongeveer een week vernam u van de Servische politie dat uw neef Kadriu Sevdail hiervoor verantwoordelijk was. Toen uw neef hoorde dat hij als dader was geïdentificeerd, stapte hij naar de politie en vertelde hij hen dat u de tractor zelf had gestolen en verkocht. Daarop moest u voor de rechtbank van Bujanovc verschijnen op beschuldiging van diefstal. Uw neef had goede banden met de Serviërs en liet u niet met rust. Hij stuurde driemaal mensen op u af om u te intimideren. Twee maanden na de diefstal van de tractor werd u in Breznicë tegengehouden door Servische politieagenten en geslagen. Ze wilden dat u het land verliet. De twee andere keren stuurde uw neef vrienden achter u aan in Kosovo. Ze dreigden ermee u te slaan. Omdat uw vrouw bij u was, lieten ze u verder met rust. Sinds juni 2007 bent u traditioneel gehuwd met R. G. (...), geboren in Kamenicë (Kosovo). Jullie woonden in Breznicë, in een huis naast dat van uw ouders. Toen Kosovo op 17 februari 2008 de onafhankelijkheid uitriep, wilde u dit samen met enkele vrienden gaan vieren in Kamenicë, Kosovo. Jullie hadden Kosovaarse vlaggen bij toen jullie de Kosovaars-Servische grens overstaken. De Servische politie deed teken dat jullie moesten stoppen, maar jullie waren bang en reden door. Die nacht keerden jullie niet terug naar huis. U sliep bij uw zus in Petrovc; uw vrienden gingen bij hun familie in Kosovo overnachten. De volgende dag belde uw vader om u te waarschuwen dat de Servische politie was langs geweest op zoek naar u. Sindsdien verbleef u in Kosovo. U werkte als ober in een restaurant in Rogacicë en 's nachts sliep u bij uw zus. Uw vrouw ging uw ouders soms bezoeken in Breznicë om het huishouden te doen. Zelf ging u zelden naar uw dorp en wanneer u ging, deed u dit in het geheim. In juni 2008 kwam de politie voor de tweede keer langs. Ze vroegen uw vader waarom u zich niet kwam aanbieden. Hij vertelde hen dat u in Kosovo werkte. Op 21 juli 2008 kwam de politie u opnieuw zoeken.

Ze gingen eerst naar het huis van uw ouders. Uw vader was niet thuis, hij was naar de markt in Bujanovc, en uw moeder vertelde hen dat u er niet was. Daarop gingen ze naar het huis waar u met uw vrouw woonde. Uw vrouw was alleen thuis en de politieagenten hebben haar verkracht. Uw moeder heeft uw vrouw gevonden. Nadat uw vader van de markt was thuisgekomen, brachten uw ouders uw vrouw naar het ziekenhuis in Rogacicë, waar ze een kalmerende injectie kreeg. Daarna werd uw vrouw met een ambulance overgebracht naar het ziekenhuis te Pristhinë, waar ze werd opgenomen tot begin september 2008. Na haar ontslag uit het ziekenhuis gingen jullie bij de familie van uw vrouw wonen in Rogacicë. Uw familie wilde dat u van uw vrouw scheidde. U weigerde en vertelde hen dat het door u kwam dat het gebeurd was. De mensen begonnen te praten. Uw vrouw had geen leven meer in Kosovo, ze wilde niet meer leven. Omdat u niet wilde scheiden, vroeg u geld aan uw vader om het land te kunnen verlaten. Uw vader ging op zoek naar een smokkelaar. Op 5 november 2008 zijn u en uw vrouw officieel getrouwd. Op 21 november 2008 vertrokken jullie vanuit Bujanovc en reisden jullie over de weg naar België, waar jullie op 24 november 2008 aankwamen en diezelfde dag nog een asielaanvraag indienden.

Twee maanden na jullie vertrek naar België kwam de politie u opnieuw zoeken. Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw Servisch paspoort, uitgereikt op 12 september 2001 door de SUP Vranje; uw Servische identiteitskaart, afgeleverd op 6 juli 2005 te Bujanovac; een lidkaart van het UÇPMB op naam van uw broer K. H. (...); een oproepingsbrief van de politie van Bujanovac d.d. 14 december 2006 met betrekking tot de diefstal van uw tractor; een attest van de Gemeenterechtbank van Bujanovac d.d. 20 augustus 2007 waarin staat dat er een strafprocedure loopt tegen u wegens diefstal; en een attest van de Gemeenterechtbank van Bujanovac d.d. 3 maart 2008 waarin staat dat de tegen u lopende strafprocedure zonder gevolg werd afgesloten.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u verzwegen heeft dat u, naast de Servische nationaliteit, ook het Kosovaars staatsburgerschap bezit (zie gehoorverslag CGVS I, d.d. 9 september 2009, p. 2). Uit objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt immers dat u op de kieslijst van 2009 van de gemeente Kamenicë (Kosovo) vermeld staat. Deze kieslijsten worden opgesteld aan de hand van het Bevolkingsregister. Iedereen die in het Bevolkingsregister geregistreerd staat als Habitual Resident of Kosovo (rechtmatige inwoner) – en voldoet aan de voorwaarden om te stemmen, zijnde achttien jaar of ouder zijn – komt op de kieslijst terecht. Met "Habitual Residents of Kosovo" worden bedoeld die personen die voldoen aan de criteria bepaald bij artikel 28 van de Wet op het Staatsburgerschap. Artikel 28 van de Staatsburgerschapwet regelt de status van degenen die volgens

UNMIK Regulation Nr. 2000/13 in het register van de burgerlijke stand werden geregistreerd als "habitual resident", en die krachtens dit artikel automatisch als staatsburger van de Republiek Kosovo worden beschouwd. De registratie als "Habitual Resident of Kosovo" in het Bevolkingsregister kan bijgevolg gelden als een bewijs van het Kosovaars staatsburgerschap.

Vervolgens blijkt uit uw verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal dat u zich voor uw asielaanvraag grotendeels baseert op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw echtgenote R. G. (...) (O.V. 6.354.147). In het kader van haar asielaanvraag werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat zij geen feiten of elementen heeft aangehaald waaruit blijkt dat zij Kosovo heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of omwille van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing van uw echtgenote luidt als volgt:

"Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u luidens uw verklaringen over de Kosovaarse nationaliteit beschikt (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Uw asielaanvraag en actuele vrees dienen dan ook ten opzichte van Kosovo beoordeeld te worden.

U verklaarde op 21 juli 2008 in het dorp Breznicë (Zuid-Servië) verkracht te zijn door Servische politieagenten die op zoek waren naar uw man (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Hoewel er niet meteen wordt getwijfeld aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde gebeurtenissen in Servië, dient er vastgesteld te worden dat u geen feiten of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u Kosovo hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of omwille van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U besloot Kosovo te verlaten omdat uw schoonfamilie, die in Servië woont, u verantwoordelijk hield voor wat er gebeurd was en u en uw man uit elkaar wilde drijven. Nadat uw man weigerde van u te scheiden, gaf uw schoonvader hem geld om het land te verlaten (zie gehoorverslag CGVS, p. 9-10). Gevraagd naar uw vrees ten aanzien van Kosovo, antwoordde u dat u niet geconfronteerd wilt worden met de familie van uw man omdat die u niet aanvaardt. U stelde verder dat u Kosovo niet had verlaten als er geen problemen waren geweest met uw schoonfamilie (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). De door u ingeroepen motieven voor uw vertrek uit Kosovo ressorteren echter niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De door u aangehaalde problemen in Kosovo, i.e. het feit dat u er uw schoonfamilie niet wenst te ontmoeten, zijn immers onvoldoende zwaarwichtig en situeren zich bovendien volledig in de familiale sfeer.

Ten slotte dient vastgesteld te worden dat geen van de door u ter staving van uw asielrelaas neergelegde documenten van die aard zijn om bovenstaande argumentatie te kunnen wijzigen. Uw identiteitskaart, geboorteakte en huwelijksakten bevatten identiteits- en persoonsgegevens die hier niet ter discussie staan. Uw diploma en werkvergunning verschaffen informatie omtrent de door u gevolgde opleiding en de door u uitgeoefende job, waaraan al evenmin wordt getwijfeld. Betreffende de door u neergelegde medische attesten dient opgemerkt te worden dat uit niets blijkt dat u bij een eventuele terugkeer niet langer beroep zou kunnen doen op de medische hulpverlening in Kosovo voor de door u aangehaalde psychologische problemen. Hoewel uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de geestelijke gezondheidszorg in Kosovo voor verbetering vatbaar is en dat de behandelingsmogelijkheden van PTSD (Post-Traumatic Stress Disorder) er beperkt zijn, blijkt uit diezelfde informatie dat behandeling van psychische aandoeningen wel degelijk mogelijk is. Uit uw verklaringen en het door u neergelegde medisch rapport uit Kosovo van het "Kosova Rehabilitation Centre for Torture Victims" (of KRCT, d.d. 11 december 2008) blijkt trouwens duidelijk dat u er zich in het verleden langdurig probleemloos heeft kunnen wenden tot de geestelijke gezondheidszorg. Zo was u anderhalve maand opgenomen in het ziekenhuis van Prishtinë. Daarna was u van 8 september 2008 tot 14 november 2008 in behandeling bij het KRCT. Het feit dat u in België bij een psycholoog en psychiater in behandeling bent, wordt verder niet in vraag gesteld. Hieraan dient nog toegevoegd te worden dat medische/psychische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in

artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals vermeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980.”

Daarnaast haalde u aan dat uw neef K. S. (...) na de diefstal van uw tractor in november 2006 tweemaal vrienden op u afstuurde in Kosovo om u te slaan, éénmaal in Gjilan en éénmaal in Kamenicë (zie gehoorverslag CGVS I, p. 7; CGVS II, d.d. 22 oktober 2009, p. 8). Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw echtgenote R. G. (...) tijdens haar gehoor voor het Commissariaat-generaal geen enkele melding maakte van deze incidenten. Nochtans beweerde u dat uw echtgenote hierbij aanwezig was. U verklaarde in dit verband expliciet dat uw belagers u aanspraken en ermee dreigden u te slaan, maar u niet verder lastigvielen omdat uw vrouw bij u was (zie gehoorverslag CGVS II, p. 8). Deze vaststelling ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Hoe dan ook dient vastgesteld te worden dat deze door u aangehaalde problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Het conflict met uw neef is immers louter interpersoonlijk (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) van aard. In dit verband verklaarde u dat het conflict met uw neef louter ingegeven was door het feit dat bekend was geraakt dat hij uw tractor had gestolen en verkocht (zie gehoorverslag CGVS II, p. 7-9).

Voorts hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u, als etnische Albanees, voor uw problemen met uw neef geen of onvoldoende beroep kon/zou kunnen doen op de hulp en bescherming van de in Kosovo aanwezige lokale en/of internationale autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. In dit verband dient opgemerkt te worden dat internationale bescherming pas kan worden verkregen wanneer alle nationale beschermingsmogelijkheden zijn uitgeput of wanneer de nationale overheden van het land van herkomst geen afdoende bescherming kunnen verlenen. U verklaarde zelf nooit problemen gekend te hebben met de Kosovaarse autoriteiten. U deed evenwel geen aangifte bij de politie van de tegen u geuite bedreigingen (zie gehoorverslag CGVS II, p. 8-9). U deed dit niet omdat de autoriteiten in Kosovo volgens u niet geïnteresseerd zijn in burgers (zie gehoorverslag CGVS II, p. 9). Deze verklaring voor het niet inroepen van bescherming is niet afdoende en stemt bovendien niet overeen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Volgens deze informatie onderneemt de Kosovaarse politie (KP) wel degelijk actie wanneer ze van misdrijven op de hoogte wordt gesteld.

Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven – zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals ondermeer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen de politie en justitie niet altijd optimaal –, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de “Law on the Police” en de “Law on the Police Inspectorate of Kosovo”, die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens maakt voornoemde informatie duidelijk dat er door de OSCE Mission in Kosovo (Organization for Security and Co-operation in Europe) speciale aandacht wordt besteed aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Ik meen dan ook dat er in Kosovo anno 2011 redelijke maatregelen worden getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd, is in bijlage bij het administratieve dossier gevoegd.

Ten slotte dient vastgesteld te worden dat geen van de door u ter staving van uw asielrelaas neergelegde documenten van die aard zijn om bovenstaande argumentatie te kunnen wijzigen. Uw paspoort en uw identiteitskaart bevatten identiteitsgegevens die hier niet ter discussie staan. De betrokkenheid van uw broer K. H. (...) bij het UCPMB staat op zich evenmin ter discussie. De door u neergelegde stukken van de politie van Bujanovac en van de Gemeenterechtbank van Bujanovac

bevestigen dat er inderdaad een strafprocedure tegen u liep wegens diefstal. U hebt evenwel niet aannemelijk gemaakt dat de juridische procedure tegen u niet volgens de principes van een rechtstaat en/of oneerlijk is gevoerd. Uit uw verklaringen en uit het attest van de Gemeenterechtbank van Bujanovac d.d. 3 maart 2008 blijkt bovendien dat u buiten vervolging werd gesteld.

Derhalve kan ook wat u betreft niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: de Vluchtelingenconventie) en van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 57/6, par. 2, 57/7bis en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), de artikelen 1, 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de Wet van 29 juli 1991), het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, de fout van appreciatie en de algemene zorgvuldigheidsplicht.

Met betrekking tot de nationaliteit van verzoeker stelt de bestreden beslissing: *“Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u verzwegen heeft dat u, naast de Servische nationaliteit, ook het Kosovaars staatsburgerschap bezit (zie gehoorverslag CGVS I, d.d. 9 september 2009, p. 2). Uit objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt immers dat u op de kieslijst van 2009 van de gemeente Kamenicë (Kosovo) vermeld staat. Deze kieslijsten worden opgesteld aan de hand van het Bevolkingsregister. Iedereen die in het Bevolkingsregister geregistreerd staat als Habitual Resident of Kosovo (rechtmatige inwoner) – en voldoet aan de voorwaarden om te stemmen, zijnde achttien jaar of ouder zijn – komt op de kieslijst terecht. Met “Habitual Residents of Kosovo” worden bedoeld die personen die voldoen aan de criteria bepaald bij artikel 28 van de Wet op het Staatsburgerschap. Artikel 28 van de Staatsburgerschapswet regelt de status van degenen die volgens UNMIK Regulation Nr. 2000/13 in het register van de burgerlijke stand werden geregistreerd als “habitual resident”, en die krachtens dit artikel automatisch als staatsburger van de Republiek Kosovo worden beschouwd. De registratie als “Habitual Resident of Kosovo” in het Bevolkingsregister kan bijgevolg gelden als een bewijs van het Kosovaars staatsburgerschap. “*

In overeenstemming met artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet dat naar dat artikel verwijst dient de hoedanigheid van vluchteling getoetst te worden aan het land waarvan de verzoeker de nationaliteit heeft. In overeenstemming met artikel 48/4 van de vreemdelingenwet dient de subsidiaire beschermingsstatus getoetst te worden aan het land van herkomst van verzoeker. Deze bepaling dient geïnterpreteerd te worden conform Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming. Artikel 2 van de richtlijn bepaalt dat “land van herkomst” het land of de landen van nationaliteit betreft. Derhalve dient *in casu* het asielrelaas van verzoeker getoetst aan Servië en Kosovo.

Wat Servië betreft wordt door de partijen aannemelijk geacht dat verzoeker door de politie gezocht werd naar aanleiding van de onafhankelijkheidsverklaring van Kosovo en dat zijn echtgenote door de politie van Servië verkracht werd. Aannemelijk is dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft ten aanzien van Servië omwille van zijn politieke overtuiging, namelijk voorstander van de onafhankelijkheid van Kosovo.

Verzoeker heeft echter ook de Kosovaarse nationaliteit, waar hij eventueel bescherming zou kunnen vinden. In dit verband verwijst de bestreden beslissing naar de weigeringsbeslissing van zijn echtgenote.

Bij arrest nr. 70 403 van 22 november 2011 heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de hoedanigheid van vluchteling van zijn echtgenote R. G. erkend. Dit arrest luidt als volgt:

"In een eerste en enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: de Vluchtelingenconventie) en van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 52/5, § 2, 57/6, par. 2, 57/7bis en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, de fout van appreciatie en de algemene zorgvuldigheidsplicht.

Verzoekster brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.2. Wat de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling betreft :

De partijen zijn het eens dat verzoekster de Kosovaarse nationaliteit heeft en haar vrees ten aanzien van haar land van herkomst Kosovo dient getoetst te worden. De aangehaalde feiten van verkrachting door Servische politieagenten worden door de partijen niet betwist evenals de ernstige Post Traumatische Stress Stoornis van verzoekster dat hiervan het gevolg is.

De bestreden beslissing stelt : « Gevraagd naar uw vrees ten aanzien van Kosovo, antwoordde u dat u niet geconfronteerd wilt worden met de familie van uw man omdat die u niet aanvaardt. U stelde verder dat u Kosovo niet had verlaten als er geen problemen waren geweest met uw schoonfamilie (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). De door u ingeroepen motieven voor uw vertrek uit Kosovo ressorteren echter niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De door u aangehaalde problemen in Kosovo, i.e. het feit dat u er uw schoonfamilie niet wenst te ontmoeten, zijn immers onvoldoende zwaarwichtig en situeren zich bovendien volledig in de familiale sfeer."

De verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift dat de vrees voor vervolging van verzoekster ruimer is dan de verstoting door haar schoonfamilie wegens haar verkrachting. Zij is houdster van de Kosovaarse nationaliteit en gehuwd met een man met Servische nationaliteit, waarvan de familie Kosovo ondersteunde tijdens de oorlog. Haar man wordt gezocht door de Servische politie. Verzoekster vreest vervolgd te worden wegens het behoren tot een bepaalde sociale groep, namelijk de groep Kosovaarse vrouwen getrouwd met een persoon met de Servische nationaliteit en de groep van slachtoffers van verkrachting. De Kosovaarse overheden waren niet in staat haar in het verleden te beschermen noch een onderzoek in te stellen naar de daders van de misdaad waarvan zij het slachtoffer was.

Verzoekster klaagt de schending van artikel 57/7 bis van de vreemdelingenwet aan. Deze bepaling luidt als volgt: "De Commissaris-generaal beschouwt het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd, reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, als een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegronnd is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen en dat ze niet op zich een gegronde vrees voor vervolging uitmaken."

Deze bepaling werd in de Memorie van Toelichting als volgt toegelicht: "De bepaling in artikel 4, § 4, van de Europese richtlijn 2004/83/EG wordt in de wet uitdrukkelijk opgenomen want deze bepaling houdt in feite een omkering van de bewijslast in. Dit betekent dat in dat geval de asielinstantie, in voorkomend geval, moet aantonen dat de vroegere vervolging of geleden schade niet kan worden beschouwd als een aanwijzing van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Dit artikel sluit de mogelijkheid niet uit tot de toekenning van bescherming, rekening houdend met de subjectieve vrees, bij vaststelling van zeer ernstige trauma's. Van zodra vast staat dat de betrokkene een bijzonder sterke subjectieve vrees koestert ten gevolge van een uiterst ernstige vervolging in het verleden, kan worden aangenomen dat de persoon terecht blijft weigeren om beroep te doen op de beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst. En dit zelfs als de omstandigheden die hem

ertoe hebben aangezet om het land te verlaten verdwenen (of gewijzigd) zijn. Deze situatie kan worden beschouwd als een bijzondere omstandigheid die de toekenning van asiel op zich verrechtvaardigt (Gedr. St. Kamer 52 2423/001, zitting 2009/2010, p. 13 en 14)."

Bewezen is dat verzoekster reeds werd vervolgd in de zin van artikel 57/7 bis van de vreemdelingenwet. Hierbij dient echter onderzocht te worden of er "goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen en dat ze niet op zich een gegronde vrees voor vervolging uitmaken." De Raad stelt vast dat verzoekster niet vervolgd werd door de Kosovaarse overheden, maar door Servische politieagenten en dat de feiten plaats hadden buiten het grondgebied van Kosovo. De Kosovaarse overheden hebben geen bevoegdheden buiten het grondgebied van Kosovo, en het is ook aannemelijk dat de actoren van vervolging in casu Servische politieagenten verzoekster op het Kosovaars grondgebied niet kunnen vervolgen onder meer omdat zij geen toegang krijgen tot het Kosovaars grondgebied. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat zij vervolging vreest van de Kosovaarse overheden.

De vraag dient dan ook gesteld welk risico verzoekster zou lopen bij terugkeer en verder verblijf in Kosovo. De bestreden beslissing stelt dat de wens om de schoonfamilie niet meer te zien niet voldoende ernstig is en tot de familiale sfeer hoort en derhalve niet onder de vluchtelingenconventie of de subsidiaire beschermingsstatus valt.

Bij nader onderzoek van de gehoorverslagen blijkt dat verzoekster meer aanhaalt dan de vrees voor haar schoonfamilie uit Servië. Verzoekster stelt niet alleen dat de familie van haar man niets meer van haar wou weten. Zij stelde ook dat deze familie met haar familie heeft gesproken en vervolgt: "We zijn moslims en dat staat niet toe om een misbruikte vrouw in huis te houden. De familie van A (haar echtgenoot) zei dat als hij hier wilde blijven, we moesten scheiden. Het was mijn fout wat hem was overkomen en ik zou hem niet verlaten." Haar schoonvader gaf geld opdat zij het land zouden verlaten. (gehoor verzoekster, p. 9).

Verzoeker (de echtgenoot van verzoekster) stelt dat hij niet bij zijn schoonfamilie kon wonen en dat zij naar België kwamen omdat zij (beiden) hier geen familie hebben, terwijl zij familie hebben in andere landen, de familie problemen maakte en niets van haar willen weten (gehoorverslag, verzoeker, 9 september 2009, p. 5 en 7). Verzoeker stelt in het tweede gehoor van 22 oktober 2009: "We gingen naar haar familie in R. Mijn familie kwam naar R. om te vragen wat we gingen doen. Ze wilden dat ik van haar scheidde omdat de religie dit niet accepteerde. Ik weigerde en zei dat het door mij kwam dat het gebeurd was. Ik wilde haar niet verlaten, dat ze zelfmoord zou plegen. De mensen begonnen erover te praten. We hadden geen leven meer daar. We konden niet meer buitenkomen. Ze kennen me. Mijn vrouw vertelde me dat wanneer iemand haar zag het was alsof ze een vrouw van de straat was. Ze had geen leven meer, ze wilde niet meer leven" (p. 6).

Verzoekster heeft nog contact met haar moeder, maar wenst niet bij haar familie in Kosovo te wonen. Verzoeker stelt het als volgt: "Zelfs in Kosovo was ik niet vrij. Mijn vrouw wilde daar niet leven. Ze zou zelfmoord plegen omdat mensen begonnen te weten wat er gebeurd was. Ze heeft gestudeerd voor (...). Ze was gekend in onze regio. Na wat er gebeurd is, is ze alles verloren."

De Raad acht bovenvermelde verklaringen van verzoekster en haar echtgenoot geloofwaardig. Aannemelijk is dat bovenvermelde verkrachting door Servische politieagenten in ruimere dan familiale kring in Kosovo bekend raakte. Culturele en sociale stigma en de status van een vrouw in de samenleving kan een invloed hebben op haar mogelijkheden om zichzelf te beschermen of bescherming te zoeken. Wanneer de deugd van vrouwen verbonden wordt met hun maagdelijkheid kunnen vrouwen die verkracht geweest zijn een financiële last en blijvende bron van schaamte zijn voor hun familie. Dit kan leiden tot familiale uitsluiting, sociale isolatie en zelfmoord. Aannemelijk is dat dit zoals verzoekster en haar echtgenoot in hun eigen woorden stellen het geval is voor verzoekster in Kosovo.

Dit ligt ook in het verlengde van de informatie in het administratief dossier, meer bepaald het Report of the Council of Europe Commissioner for Human Rights' Special Mission to Kosovo (23-27 maart 2009) waarin gesteld wordt dat gender aangelegenheden nieuw en gevoelig zijn in Kosovo (nr. 98) en dat huishoudelijk geweld een ernstig probleem is in Kosovo waarbij ook zelfmoord voorkomt.

Aannemelijk is dat de Kosovaarse overheden geen bescherming kunnen bieden tegen het sociaal en cultureel stigma, de familiale uitsluiting en sociale isolatie van verzoekster en haar echtgenoot dat het gevolg is van de bekendheid in ruimere kring van de aangehaalde feiten.

De verwerende partij stelt ter zitting dat de problematiek van vrouwen die beschouwd worden als zich niet conformerend naar de gender rol die hen door de samenleving of traditie toegeschreven worden in deze zaak onderzocht moet worden en verwijst naar de wijsheid van de Raad.

De Raad meent dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft wegens het behoren tot de bijzondere sociale groep van vrouwen verkracht door de Servische veiligheidsdiensten.

Volgens artikel 48/3 §4 d) van de vreemdelingenwet : "een groep moet worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als onder meer: leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd;

Het feit dat verzoekster verkracht werd door Servische politieagenten is een feit dat niet gewijzigd kan worden en dat verzoekster deelt met andere Kosovaarse vrouwen die het voorwerp waren van seksuele mishandeling door Servische veiligheidsdiensten. Het sociale en culturele stigma waarvan zij het voorwerp is ten gevolge van de kennis van bovenvermelde feiten in haar directe omgeving is een vorm van afwijkend beschouwd worden door deze omgeving.

De overige door verzoekster aangehaalde middelen worden niet verder onderzocht daar dit niet tot ruimere hervorming van de bestreden beslissing zou leiden."

Derhalve meent de Raad dat verzoeker de hoedanigheid van vluchteling heeft als lid van een bijzondere sociale groep meer bepaald het gezin van een erkende vluchteling. Aannemelijk is dat verzoeker zoals zijn echtgenote het voorwerp is van een ernstige vorm van familiale uitsluiting en sociale isolatie die als een vorm van vervolging beschouwd dient te worden en waartegen de Kosovaarse overheden geen bescherming kunnen bieden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS